

stemt Afstillelse af den overordnede Ledelse, en Generaldirektør med sin Hjælp, og den ordinære Driftsledelse under Forvaltningschefer, som staa selvstændige og afgøre alle de Forhold, som de fornuftigvis kunne afgøre, og kun have at henvende sig til Generaldirektøren, naar der er Tale om Principfager, og saadanne Forhold, som senere kunne faa almindelig Betydning, og som Generaldirektøren derfor dels maa have Afgørelsen af og dels faa Indberetning om. Noget lignende finde vi paa et andet Sted i Flertallets Forslag. Flertallet vil saaledes opheve, hvad man i gamle Dage kaldte for Linieforvaltningen, og i Stedet derfor etablere noget andet, som jeg oprigtig talt ikke rigtig forstaar, nemlig en Deling i flere forskellige Smaaafdelinger, hvor de saakaldte Driftsinspektører skulle have en vis Myndighed. Der gør man sig efter min Mening skyldig i to Fejl. Efter Regeringens Forslag er der, saa vidt jeg ved, 9 Driftsinspektører, og efter det, som foreslaas af Flertallet, er der 8. Jeg skal ikke indlade mig paa, om disse Tal ere rigtige eller ikke, om det er heldigst, at der er 8 eller 9 — jeg er for øvrigt ikke vis paa, om det er disse Tal, eller om det maaske er 8 og 7 — det gør jo ikke noget, det vedrører ikke dette Spørgsmaal, thi i ethvert Tilfælde bliver det Omraade, som disse Driftsinspektører have under sig, for lille til, at de kunne have en saadan Indsigt, som er nødvendig, naar de skulle afgøre mange Spørgsmaal vedrørende Driften. De vide ikke, hvorledes der raades over Materiellet, eller hvorledes Forholdene stille sig paa mange andre Maader, de maa i den Anledning idelig konferere med Kolleger her og der, og dette vil blive en overordentlig besværlig Forretningsgang. Man er nødt til at samle dette for et saa stort Omraade, at dette maa siges at være henvist til et samlet Brug af det, som der raades over, og at det i alle Tilfælde, naar der da ikke er aldeles ekstraordinære Forhold til Stede, maa være nødt til at nøjes med, hvad der habes til Disposition. Den vedkommende maa vide Bessed, og alle de underordnede kun have et Sted at ty til for at faa at vide, om det og det kan gaa eller ikke. Ogsaa i andre Henseender ere efter Mindretallets Overbevisning de Omraader, som Driftsinspektørerne skulle have under sig, alt for smaa til, at de kunne gribe heldig ind i Administrationen. Der er en anden Ting, som ogsaa har sin Vigtighed og Betydning, og det er, at der ved Flertallsforslaget sker en fuldstændig Sammenblanding mellem Administrationen og Kontrollen. Driftsinspektørernes Virksomhed er væsentlig kontrolle-

rende, idet den indskrænker sig til at have med Jærnbanepersonalet at gøre. Administrationen er noget helt andet og staar i det væsentlige i Forhold til Publikum. Denne Sammenblanding anse vi ikke for et heldigt administrativt Princip. Vi mene, at man skal, som Mindretallet har gjort det, give Administrationen sit og Kontrollen sit, den overordnede Administration sit, den mellemste Administration sit. Om den lokale Administration, nemlig Stationsbestyrelsen, ere vi enige, den skal jeg ikke forbyde mig i.

Jeg skal nu tillade mig at paavise, hvorledes Mindretallet har tænkt at udføre dette. Trede Medlemmer, som have læst og sat sig ind i Betænkningen, ville maaske ikke være i Tvivl derom, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved, men jeg skal dog sige et Par Ord, saaledes at det kan staa tydeligt. Vi tænke os en Centraladministration under Generaldirektøren med en Medhjælp, som vi synes er den mindste, han kan nøjes med, nemlig 5 Kontorer, det vil sige et Sekretariat, et Kontor for Tariffager, et Kontor for tekniske Sager og et Kontor for Traffikfager, og saa endelig det 5te Kontor, som altid maa være, det statistiske Kontor. I Forening hermed — ogsaa med det statistiske Kontor — mene vi, at Bogholdervæsenet og Regnskabsvæsenet maa være hos Generaldirektøren. Saa kommer den egentlige Driftsledelse, der lægges ind under det, vi nu kalde Afdelingschefer, og den deler sig ganske naturlig, som den ærede Ordfører sagde. Det ere vi ogsaa enige i. Men hvad vi derimod ere uenige i, er, hvorvidt man for visse af disse Driftsledelsers Vedkommende skal beholde i det mindste en Del, det, som tidligere kaldtes Linieforvaltningen. Den Afstillelse, som hidtil har været opretholdt mellem Sjælland, Fyn og Værne, er det første, hvorom vi ere uenige. Mindretallet har ment, at man til en vis Grad uden Stade kunde gaa ind paa Flertallets Centralisation, thi det er jo i Virkeligheden en Centralisation og ikke noget andet. Man har nemlig ment, at man kunde blive staaende ved een Søfartsafdeling og tillige kunde nøjes med een Maskinafdeling for hele Landet. At gaa videre have vi ikke ment var hen-

Rettelser.

Sp. 2467, S. 21 f. n.: „Det vedkommer Sagen“, læs: „Det vedkommer kun Sagen“.

— 2467, S. 13—12 f. n.: „at der ikke er noget derved at gøre“, læs: „at Administrationsordningen ikke har noget at gøre med de Planer og Satser, som bestemme Indtagten“.